

عنوان مقاله:

گرامر دینی از منظر فیلیپس و نقد آن

محل انتشار:

فصلنامه نقد و نظر، دوره 20، شماره 78 (سال: 1394)

تعداد صفحات اصل مقاله: 25

نویسندگان:

شهاب شهیدی - دانشجوی دکتری فلسفه دین، دانشگاه تهران، پردیس فارابی

منصور نصیری - استادیار دانشگاه تهران، پردیس فارابی

خلاصه مقاله:

مبحث زبان دینی که در واکنش به آرای پوزیتیویست ها پدید آمد، از مسائل مهم فلسفه دین است. در این میان، یکی از رویکردها در معناشناسی زبان دین، رویکرد غیرشناختی است که گزاره های دینی را توصیف امر خارج نمی داند. دی. زد. فیلیپس از مهم ترین فیلسوفان غیرشناختی است که با اعتقاد به تفکیک ساحت های مختلف انسان، بر آن است که هر یک از این ساحت ها را باید در بافت خود آن فهم کرد. از این رو، کارکرد فلسفه دین اثبات گزاره های دینی نیست، بلکه صرفاً روشن گری مفاهیم دینی است. به باور وی، سخن گفتن از واقعیت خارجی خدا امری خطاست و خدا صرفاً تصویر ذهنی است. مهم ترین نقد بر دیدگاه غیرشناختی وی، تناقض نهفته در آن است و نیز اینکه تحلیل فیلیپس از گزاره های دینی جنبه تحمیلی دارد و در ارائه تفسیری از نظریه دین داران از گزاره های دینی ناکام است. همچنین تلاش وی اگرچه با هدف رهانیدن گزاره های دینی از معیار پوزیتیویست هاست، در نهایت همچنان در دام پوزیتیویست ها گرفتار می شود.

کلمات کلیدی:

گزاره های دینی، زبان دین، گرامر دینی، رویکرد غیرشناختی، فیلیپس

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/530042>

